

[P. Munch.]

Nu hører jeg vel, at den højtærede Indenrigsminister siger: Ja, Ansvar er ikke Statsmyndighedernes, Ansvar er Organisationernes, thi Organisationerne opretholder et Lønniveau, der fører til, at Industrivarernes Pris ligger højt over Eksportvarernes Pris. Jeg ved ikke rigtig, hvilket Holdepunkt den højtærede Indenrigsminister har for dette. Efter de sidste Opgørelser, der foreligger fra Statistisk Departement, ligger Eksportvarernes Pris over Importvarernes Pris, og Eksportvarerne er jo væsentlig Landbrugsvarer, Importvarerne aldeles overvejende Industrivarer. Hele den Talemaade, som man levede paa i Fjor, har da ikke længere nogen Berøring med Virkeligheden. Og hvis den højtærede Minister vil sige, at tilbage bliver Industrivarer fra Hjemmeindustrien, og at Hjemmemarkedsvarenes Pris endnu ligger noget over Landbrugsvarernes og Importvarernes Pris, kan dette jo vel siges. Men hvilket Ansvar paahviler der egentlig Organisationerne og den førte Lønpolitik derfor? De to Hjemmemarkedsvarens Priser, som, saa vidt jeg kan tænke mig, bestemmer den samlede Beregning af Pristallet for Hjemmemarkedet, er vel først og fremmest Tekstil- og Cementindustrien og den dertil knyttede Teglværksindustri. Der har vi det højeste Pristal, der endnu er bevaret. Men ser vi paa Tekstilpriserne, er det saa de høje Arbejdslønninger, der holder dem oppe i den nuværende Højde? Det har under alle tidligere Forhandlinger i denne Sal været erkendt, og jeg tror ikke, at den højtærede Indenrigsminister vil bestride det, at Tekstilarbejdernes Lønninger ligger meget, meget lavt i Danmark, og naar vi ikke desto mindre, til Trods for et højt Pristal, har nogen Arbejdsløshed i Tekstiltaget, beror det paa, at man ikke har gennemført en Modernisering af dette Fags Virksomhed her i Landet af tilfredsstillende Karakter til at kunne optage Konkurrencen. For det andet Fags Vedkommende, Cementindustrien, og hvad dermed staar i Forbindelse, oprigtigt talt, mon de høje Priser dér beror paa den høje Arbejdsløn, mon de ikke beror paa den gennemførte Prispolitik, som den mægtige Cementtrust fører, i Forstaaelse med omliggende Landes tilsvarende Trustorganisationer, og mon det derfor ikke er Forholdet, at den fuldkommen sløve Lige-gyldighed, hvormed man fra Regeringens Side har behandlet hele Spørgsmaalet om Kontrol med Organisationernes Virksomhed i Form af Truste og Karteller, har givet Regering og Rigsdag større An-

svar, end Arbejdernes Organisationer har med Hensyn til Priserne paa dette Omraade?

Jeg tror da at kunne fastslaa, dette, at der findes ikke i de Tal, der fra Statistisk Departement er offentliggjort, noget som helst Holdepunkt for de Bemærkninger, den højtærede Indenrigsminister fremførte herom for et Øjeblik siden. Hvis den højtærede Indenrigsminister kan bevæge Statistisk Departement til at opløse for os Hjemmemarkedets Priser og paavise for os, hvilke bestemte Ting udover dem, jeg her har nævnt, der bevirker, at de ligger noget højere end Eksportpriserne, vil han maaske kunne yde et Bidrag til Diskussionen herom. Men jeg føler mig overbevist om, at det da vil vise sig, at hans Opfattelse er ganske uberettiget.

I Fjor erkendte jo ogsaa den højtærede Indenrigsminister, og det var vi for vort Vedkommende taknemmelige for, at der virkelig var Grund til at søge at bøde paa Følgerne af Arbejdsløshedsloven af 1927, og vi gennemførte jo ogsaa lige ved Samlingens Slutning den nye Lov med Bestemmelser, som skulde lette Oprettelsen af Krisekasser. Vi har gennemført en Lov siden om det samme, men ikke desto mindre ved vi alle sammen, at man, som de virkelige Vilkaar i Øjeblikket i Danmark er, kun kan vente ganske faa Krisekasser med et beskedent Antal Medlemmer oprettet, fordi de store, haardestrømte Fag simpelt hen ikke magter at gennemføre en Ordning af den Beskaffenhed. Derfor staar vi overfor den overmaade haarde Nødstilstand paa dette Omraade, som det virkelig er vor Pligt at yde vort Bidrag til at afhjælpe.

Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, sagde, at naar vi i Fjor stillede et Forslag afvigende fra det, der fremførtes fra socialdemokratisk Side, saa beroede det vel paa, at et Mod-sætningsforhold med Hensyn til Arbejdsløshedsunderstøttelsen havde gjort sig gældende i Efteraaret 1926 og ført frem mod Valget den Gang. Dette er aldeles ikke Tilfældet. I den Uenighed, der den Gang bestod, var der intet, der vedrørte Lovgivningen med Hensyn til Arbejdsløshedshjælpen. Der var visse Uoverensstemmelser med Hensyn til Benyttelse af en ganske bestemt Bestemmelse indenfor Arbejdsløshedslovgivningen, men dette var ingenlunde af væsentlig Betydning for det Mod-sætningsforhold, som udviklede sig, og som gjaldt nogle ganske bestemte Bevillinger, hvorom der den Gang var Uenighed. Naar vi afveg i vort Forslag i Fjor fra det, der var fremsat